

238

Besluit van 7 mei 1986 tot instelling van de Nationale havenraad (Besluit Nationale havenraad)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Verkeer en Waterstaat van 4 februari 1986, nr. N 3286, Hoofddirectie van de Waterstaat, gedaan in overeenstemming met het gevoelen van de Ministerraad;

Overwegende, dat voor de nationale beleidsvorming inzake zeehavenaangelegenheden wenselijk is de instelling van een college dat werkzaam is ten behoeve van coördinatie en samenwerking tussen de bij dat beleid betrokken overheden, andere openbare lichamen en het bedrijfsleven, en dat daartoe is samengesteld uit vertegenwoordigers uit de kringen van degenen die in het bijzonder bij die beleidsvorming zijn betrokken;

Gezien het rapport van de Voorlopige Nationale Havenraad (brief van 18 december 1985 (H 348-016) exh. 1526/86);

De Raad van State gehoord (advies van 29 april 1986, nr. W 09-86-0064 exh. 14585/86);

Gezien het nader rapport van Onze Minister voornoemd van 2 mei 1986, nr. NH 13693;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Dit besluit verstaat onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
- b. de raad: de Nationale havenraad, bedoeld in artikel 2.

Artikel 2

Er is een Nationale havenraad.

Artikel 3

1. De raad heeft tot taak het door overleg bevorderen van:
 - de samenwerking tussen het havenbedrijfsleven, het rijk, de gemeenten en andere openbare lichamen, die bij zeehavenaangelegenheden betrokken zijn, bij de beleidsvoorbereiding en -uitvoering inzake zeehavenaangelegenheden van nationaal belang;
 - de coördinatie van beslissingen over zeehavenaangelegenheden die zowel van het rijk als van een of meer gemeenten of andere openbare lichamen een besluitvorming vergen;

– de coördinatie tussen de gemeenten of andere openbare lichamen onderling met betrekking tot zeehavenaangelegenheden die in de eerste plaats tot hun verantwoordelijkheid behoren.

2. De raad heeft voorts tot taak informatie die van belang kan zijn voor de beleidsvoorbereiding en -uitvoering inzake zeehavenaangelegenheden van nationaal belang, in te winnen en te verschaffen.

Artikel 4

1. De raad rapporteert aan de door de leden vertegenwoordigde instanties desgevraagd of eigener beweging over het overleg inzake zeehavenaangelegenheden van nationaal belang, als bedoeld in artikel 3.

2. De raad kan een rapport omtrent een onderwerp dat een bepaalde niet in de raad vertegenwoordigde instantie in het bijzonder aangaat, aan deze toezenden.

3. De raad zendt een afschrift van elk rapport aan Onze Minister.

Artikel 5

1. De raad brengt éénmaal per jaar schriftelijk verslag uit over zijn werkzaamheden waaraan door de raad kan worden toegevoegd een overzicht van de stand van zaken op het gebied van de zeehavenaangelegenheden die naar zijn oordeel van nationaal belang zijn.

2. Het schriftelijk verslag en het overzicht bedoeld in het eerste lid, worden openbaar gemaakt. Van deze openbaarmaking wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

3. Ten aanzien van dit verslag en dit overzicht is artikel 11 eerste lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 6

1. De raad heeft ten minste negentien en ten hoogste tweeëntwintig leden. Onze Minister stelt, de raad gehoord, het aantal vast.

2. In de raad hebben in elk geval zitting:

a. een voorzitter;

b. ten minste zes vertegenwoordigers van het havenbedrijfsleven;

c. ten minste één vertegenwoordiger van de dagelijkse besturen van gemeenten en/of andere openbare lichamen betrokken bij het beheer en bestuur van zeehavens, uit elk van de commissies bedoeld in artikel 12 leden 5 en 6;

d. zes vertegenwoordigers van het rijk.

3. Voor de leden in het vorige lid onder b, c en d wordt door Onze Minister, de raad gehoord, vastgesteld: de functie of hoedanigheid op grond waarvan een lid kan worden benoemd en door wie een voordracht wordt gedaan.

Artikel 7

1. De voorzitter wordt, de raad gehoord, bij koninklijk besluit benoemd, de overige leden worden door Onze Minister benoemd.

2. De voorzitter wordt benoemd voor ten hoogste vier jaar; hij kan éénmaal worden herbenoemd.

3. Voor elk lid, met uitzondering van de voorzitter, wordt door Onze Minister een vaste plaatsvervanger benoemd.

4. Het lidmaatschap of plaatsvervangend lidmaatschap vervalt, zodra een lid of een plaatsvervangend lid de functie of hoedanigheid op grond waarvan hij werd benoemd, verliest.

Artikel 8

De raad kiest uit zijn midden één of twee ondervoorzitters, die door de raad van die functie kunnen worden ontheven.

Artikel 9

1. De raad heeft een secretaris.
2. Onze Minister kan aan de secretaris één of meer andere medewerkers toevoegen.
3. De secretaris wordt door Onze Minister benoemd, de raad gehoord.
4. De secretaris heeft in de vergaderingen van de raad een raadgevende stem.
5. De secretaris regelt de werkzaamheden van het secretariaat en is voor de uitoefening van zijn taak verantwoording schuldig aan de raad.

Artikel 10

De voorzitter kan personen die geen lid zijn, uitnodigen aan een vergadering van de raad deel te nemen.

Artikel 11

1. De voorzitter en de secretaris ondertekenen de rapporten en andere schriftelijke stukken.
2. De rapporten worden opgesteld overeenkomstig het gevoelen van de meerderheid van een vergadering, van afwijkende gevoelens wordt desgevraagd melding gemaakt.
3. De leden kunnen minderheidsnota's bij een rapport voegen, indien het daarin door hen ingenomen standpunt is verdedigd in de vergadering waarin dat rapport werd behandeld.

Artikel 12

1. De raad kan op verzoek van Onze Minister of uit eigen beweging commissies instellen, waarvan ten minste de secretaris lid is.
2. De commissies dienen de raad van advies ter voorbereiding van het overleg in de raad over bepaalde onderwerpen of van een bepaald rapport.
3. De voorzitter van de raad kan deelnemen aan de vergaderingen van commissies die door de raad zijn ingesteld. Hij ontvangt alle stukken van die commissies.
4. Bij de instelling van een commissie wijst de raad een voorzitter aan en voorziet in de regeling van het secretariaat.
5. De raad stelt een commissie van de overige zeehavens in. In deze commissie heeft in elk geval zitting een vertegenwoordiger van elk van de colleges van burgemeester en wethouders van door Onze Minister aan te wijzen gemeenten en van de dagelijkse besturen van door Onze Minister aan te wijzen andere openbare lichamen.
6. De raad stelt voorts voor elk van de daarvoor naar het oordeel van Onze Minister in aanmerking komende zeehavenregio's een commissie in. In deze commissies hebben zitting vertegenwoordigers van openbare lichamen en van het havenbedrijfsleven uit die regio's.
7. Ten aanzien van commissies zijn de artikelen 10 en 11 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 13

Telkens binnen een termijn van vier jaar brengt de raad een rapport uit aan Onze Minister, waarin de taakvervulling van de raad aan een onderzoek

wordt onderworpen en voorstellen kunnen worden gedaan voor gewenste veranderingen.

Artikel 14

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van dit besluit en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijk karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift terzake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan, behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van dit besluit de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

Artikel 15

1. Onze Minister kan de voorzitter een bezoldiging toekennen.
2. Aan de deelnemers aan de vergaderingen van de raad en zijn commissies kan door Onze Minister een vergoeding voor reis- en verblijfskosten en een vacatiegeld worden toegekend.

Artikel 16

Het horen van de raad blijft achterwege bij de eerste vaststelling onderscheidenlijk benoeming als bedoeld in artikel 6, eerste en derde lid, artikel 7, eerste lid, en artikel 9, derde lid.

Artikel 17

Het Besluit Voorlopige Nationale Havenraad (Stb. 1980, 379), zoals gewijzigd bij het Besluit van 22 november 1984 (Stb. 1984, 581) wordt ingetrokken.

Artikel 18

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.
2. Dit besluit kan worden aangehaald als Besluit Nationale havenraad.

Onze Minister van Verkeer en Waterstaat is belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

's-Gravenhage, 7 mei 1986

Beatrix

De minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Uitgegeven de *twaalfde* mei 1986

De minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 10 juni 1986, nr. 108.

NOTA VAN TOELICHTING

De Nederlandse zeehavengebieden vervullen een belangrijke functie in de Nederlandse economie.

Zoals in het Structuurschema Zeehavens (SSZ) (vgl. deel e: planologische kernbeslissing – Kamerstukken II, 1983–1984, 16 789, nrs. 21 en 22) nader is uiteengezet, is het regeringsbeleid o.m. gebaseerd op de volgende hoofdlijn: «Het zeehavenbeleid is gericht op het bevorderen van zodanige omstandigheden dat de Nederlandse zeehavens en de aldaar gevestigde en daarop gerichte activiteiten optimaal bijdragen aan de gewenste nationale en regionale sociaal-economische ontwikkeling en de versterking van de Nederlandse economische structuur. Dit dient ertoe te leiden dat de concurrentiepositie van de Nederlandse zeehavens zo mogelijk wordt versterkt, maar ten minste wordt behouden» (vgl. pkb-tekst pt. 4.1 van het SSZ).

Reeds ten tijde van het uitbrengen van de Zeehavennota van 1966 werd de behoefte onderkend aan een orgaan dat het onderling contact tussen de havenbeheerders en het contact met het bedrijfsleven zou kunnen bevorderen. Gesteld werd daarbij dat het voor een flexibel en verantwoord havenbeleid niet alleen voor de havenbeheerders doch ook voor het Rijk, steeds nodig zou blijven de ontwikkelingen en het daarmee veranderend toekomstbeeld op de voet te volgen en aan de hand daarvan tot een snelle en verantwoorde besluitvorming te komen. Op die grondslag werd in 1968 de Commissie Zeehavenoverleg (CZHO) ingesteld.

Desgevraagd bracht de CZHO in 1974 een advies uit over bestuur en beheer der zeehavengebieden waarin o.m. geadviseerd werd tot instelling van een Nationale Havenraad. Als samenstelling werd geadviseerd vertegenwoordigers van het Rijk, van de besturen van havengemeenten en -regio's en van het havenbedrijfsleven (werkgevers en werknemers). De raad werd in het advies gezien als instrument ten behoeve van een betere samenwerking en coördinatie (overlegorgaan) en als adviesorgaan.

Bij koninklijk besluit van 28 juni 1980 (Stb. 379) is de Voorlopige Nationale Havenraad (VNHR) ingesteld onder meer om op korte termijn een nieuwe impuls aan de verdere ontwikkeling van het beleid te geven.

De Nederlandse zeehavengebieden vormen één der belangrijkste troeven die Nederland ter beschikking heeft voor het behoud en versterking van werkgelegenheid en welvaart van de bevolking. Bijzondere aandacht van de belanghebbenden voor een zorgvuldige beleidsvoorbereiding en -uitvoering terzake acht de regering dan ook noodzakelijk. De grote gemeenschappelijke belangen van Rijk, havenbeheerders, andere openbare lichamen en het bedrijfsleven bij de zeehavenontwikkeling, en de verdeling van de verantwoordelijkheden en bevoegdheden over de partijen, die bij het zeehavenbeleid betrokken zijn, vereisen gestructureerd overleg. Dit overleg neemt derhalve een centrale plaats in bij het functioneren van een Nationale havenraad.

De omvang en kwalitatieve uitbouw van de zeehavens en van de bedrijfsvestigingen in de zeehavengebieden hangen samen met de behoeften en mogelijkheden van het bedrijfsleven in het nationale en internationale krachtenveld der concurrentie. De regering is dan ook van mening dat enige bescheidenheid past bij de uitleg van het begrip nationaal zeehavenbeleid, in de zin van een inhoudelijk geïntegreerd beleid dat zich uitstrekt over alle Nederlandse zeehavens, zoals dat nog bij de instelling van de VNHR als doelstelling voor ogen stond. Daarbij werd gedacht aan een beleid gevormd tegen de achtergrond van de verantwoordelijkheden en inzichten van alle betrokken partijen (Rijk, gemeenten en andere openbare lichamen en havenbedrijfsleven). De mogelijkheden voor een dergelijk beleid vinden echter hun grens in de onvermijdelijke spanningen, die samenhangen met de hiervoor bedoelde

ationale (en internationale) concurrentie. De regering geeft daarom thans de voorkeur aan een nationale beleidsvorming waarbij door alle betrokkenen gestreefd wordt naar samenwerking en coördinatie inzake zeehavenaangelegenheden van nationaal belang.

Van de havenbeheerders en het havenbedrijfsleven wordt een grote flexibiliteit gevraagd om onmiddellijk te kunnen inspelen op kansen die zich voordoen en om nieuwe, vaak onvoorziene ontwikkelingen, te kunnen stimuleren.

Geconstateerd moet worden dat het Rijk alleen met medewerking van de havenbeheerders en andere betrokken overheden, en van het bedrijfsleven, in staat is de zeehavenontwikkelingen te helpen bevorderen. De gemeentelijke havenbeheerders, en ook de Havenschappen, hebben de medewerking van de provincies en van het Rijk nodig. Het bedrijfsleven heeft de medewerking van de betrokken overheden nodig. Zowel de economische problemen als de zich daarbij voordoende sociale, milieuhygiënische, ruimtelijke en andere aspecten zoals die van de arbeidsmarkt, spitsen zich toe in de zeehavengebieden. Rekening houden met alle aspecten en in het bijzonder ook met de internationale aspecten is daarbij geboden.

Het algemene regeringsbeleid vormt hierbij mede een beleidsachtergrond, waartegen havenbeheerders en het (haven)bedrijfsleven hun beleidsbeslissingen kunnen nemen.

Centraal in dat beleid staat onder meer de versterking van de marktsector door het scheppen van betere kansen voor bestaande en nieuwe bedrijvigheid, zowel in het algemeen als gedifferentieerd naar regio's. Een ongerechtvaardigde verstoring van concurrentieverhoudingen tussen zeehavens en tussen bedrijven in zeehavens dient daarbij zoveel mogelijk te worden vermeden.

De regering heeft, gezien de hiervoor geschetste overwegingen, behoefte aan een deskundig orgaan met een overlegfunctie, dat zich kan richten op zowel de algemene beleidslijnen, voor zover van belang voor zeehavenzaken, als op afzonderlijke zeehavenaangelegenheden van nationaal belang.

Overleg door de leden van dat orgaan, niet alleen op grond van door deskundigen voorbereide gegevens, maar ook op grond van het dragen van verantwoordelijkheid door die leden voor de bestuurlijke, financiële en sociaal-economische gevolgen van de aanbevolen beslissingen, is daarbij geboden. Het gaat hierbij niet om het algemene beleid ten aanzien van de onderscheidene aspecten (zoals ruimtelijk, milieuhygiënisch en sociaal-economisch) van het beleid, maar om de uitwerking van het te voeren beleid specifiek in de zeehavengebieden. Een belangrijk element hierbij vormt ook de omstandigheid dat de Nationale havenraad ook ongevraagd rapport zal kunnen uitbrengen over zeehavenaangelegenheden van nationaal belang.

Voor de praktische uitwerking van het beoogde voorwaardenscheppend en stimulerend beleid voor de zeehavengebieden bleek in de afgelopen periode reeds de waarde van een vast zelfstandig en deskundig orgaan (CZHO, VNHR) waarbij de samenstelling uit vertegenwoordigers van niveau (politiek-verantwoordelijke bestuurlijke vertegenwoordigers van lagere overheden/havenbeheerders, vertegenwoordigers van het bedrijfsleven en van de betrokken ministers) een essentiële factor vormde. Een zakelijke inbreng uit de onderscheidene havenregio's door regionale adviescommissies speelt daarbij een belangrijke rol. In de commissies van de VNHR ontmoeten de regionale overheden en het regionale bedrijfsleven elkaar. Een commissie van de overige havens verzekert voorts een specifieke bestuurlijke inbreng van die zijde. Een snelle en slagvaardige reactie op zich wijzigende omstandigheden en zich voordoende ontwikkelingen is mede daardoor mogelijk.

Een pragmatische opstelling ten opzichte van hetgeen in de praktijk uitvoerbaar is en verwezenlijkt dient te worden, is in deze opzet verzekerd,

juist omdat de leden allen in meer of mindere mate een directe verantwoordelijkheid dragen voor de resultaten en in de praktijk ook direct geconfronteerd worden met de uitvoering en de gevolgen van de voorstellen van de raad.

De algemene omschrijving van de taak van de raad als overlegorgaan voor zeehavenaangelegenheden, tast de autonomie van de betrokken lagere overheden niet aan. Evenmin dient de gewenste besluitvaardigheid en flexibiliteit van de betrokkenen te worden ondergraven. Daarom is het ook wenselijk de Nationale havenraad zelfstandig te laten functioneren en niet onder te brengen bij een ander orgaan met een bredere taak. Bovendien zou dan de overlegfunctie in het gedrang komen.

Tegen de achtergrond van het voorstel van de Projectgroep Externe Advisering (Commissie Van der Ploeg), vlg. brief Minister van Binnenlandse Zaken van 4 februari 1985 (Kamerstukken II, 1984-1985, 17 966, nr. 3) tot scheiding van de advies- en overlegfunctie, dat door de regering is overgenomen, is besloten de voorlopige raad (VNHR) op te heffen. Gezien de hiervoor uiteengezette redenen is het echter wenselijk een zelfstandig overlegorgaan in te stellen. De VNHR functioneerde in hoofdzaak reeds als zodanig. Nu voor een instelling bij wet geen dringende reden aanwezig is, is gekozen voor instelling van het zelfstandig overlegorgaan de Nationale havenraad bij koninklijk besluit. De beoogde samenhangende functie voor zeehavenaangelegenheden en de specifieke havengerichtheid zou bij onderbrenging bij een adviesorgaan teloorgaan.

Advisering over zeehavenaangelegenheden zal plaatsvinden door het adviesorgaan voor Verkeer en Waterstaat dat binnenkort zal worden ingesteld.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 3

Zoals hiervoor al is toegelicht, ligt het accent bij de overlegfunctie op het streven naar een nationale beleidsvorming. Daarbij passen in beginsel afspraken over te hanteren gedragslijnen. De begrenzing wordt nader bij artikel 4 toegelicht.

Daarnaast is het de bedoeling dat het overleg de coördinatie tussen de drie betrokken geledingen bevordert bij beslissingen over zeehavenzaken die van twee of meer der betrokkenen een besluitvorming vergen (b.v. inzake de onderscheidene vergunningen voor één project).

Het overleg in de raad is voorts gericht op het bevorderen van coördinatie tussen de gemeenten en/of andere openbare lichamen onderling voor zeehavenaangelegenheden die in de eerste plaats tot hun verantwoordelijkheid behoren (b.v. de haven- en de grondexploitatie).

De taak van de raad tot inwinning en verschaffing van informatie omvat onder meer de omvang en ontwikkeling van zeehavenactiviteiten, zoals de goederenbeweging, de verkeersstromen en bedrijfsvestigingen in havengebieden, de werkgelegenheid, de haven infra- en suprastructuur, het ruimtebeslag en de economische betekenis van de zeehavengebieden. Zonodig kan de raad daartoe voorstellen voor onderzoek doen.

Artikel 4

Als onderwerpen voor een rapport van de raad komen in beginsel in aanmerking o.a.: de algemene beleids- en ontwikkelingsplannen op zeehavengebied van de betrokken overheden, de zeehavenaspecten van het vervoerbeleid, in het algemeen aangelegenheden van belang voor de concurrentiepositie van de zeehavens of van een zeehavenregio, aanleg en verbetering van maritieme toegangswegen en achterwaartse verbindingen, gemeenschappelijke promotie en acquisitie, en de prioriteitsstelling van de overheden.

Bij de afbakening van de overlegfunctie van de raad ten opzichte van het werkterrein van andere overlegorganen zullen zich naar verwachting, evenals bij de CZHO en de voorlopige raad geen wezenlijke problemen voordoen. De functie van de raad is gericht op een integrale, breed afgewogen behandeling van de zeehavenaspecten van de beleidsvoorbereiding en -uitvoering en van de gevolgen op zeehavengebied van maatregelen en ontwikkelingen op andere terreinen. De behandeling van andere dan zeehavenaspecten behoort niet tot de taak van de raad.

Artikel 6

Het is wenselijk het totale aantal leden van de raad beperkt te houden in het belang van de doelmatigheid en de slagvaardigheid, maar enige uitbreiding van één of meer der geledingen kan nodig blijken. Daarin wordt voorzien door uitbreiding bij beschikking van de Minister met enkele leden boven het minimum aantal van negentien mogelijk te maken. De bedoeling is een evenwichtige vertegenwoordiging, waarbij het aantal vertegenwoordigers van het havenbedrijfsleven ten minste even groot is als dat van de grootste van de andere geledingen.

Voor de samenstelling en de voordracht zal aansluiting gezocht worden bij de regeling ter zake voor de voorlopige raad. Het is niet wenselijk de samenstelling van de raad in het besluit zelf op te nemen. Rekening dient immers te worden gehouden met enige wijziging in het aantal leden, en bij de vertegenwoordigde of voordragende instanties of organisaties. Aanpassing van de samenstelling of van de desbetreffende voordracht kan dan wenselijk zijn. Daarom is volstaan met een regeling die een beperkte aanpassing van de samenstelling bij ministeriële beschikking mogelijk maakt. Deze beschikking en de benoemingsbeschikkingen van de leden worden in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Evenals in de voorlopige raad zal de vertegenwoordiging van de gemeenten en andere openbare lichamen (havenbeheerders) bestaan uit bestuurlijke vertegenwoordigers uit de colleges belast met het dagelijks bestuur, op voordracht van die colleges. Namelijk vertegenwoordigers van o.m. de gemeenten Amsterdam en Rotterdam en van de Havenschappen in Groningen en Zeeland en een vertegenwoordiger van de groep van overige havens. De vertegenwoordiging van de Havenschappen waarborgt een regionale inbreng. Ook via een vertegenwoordiging van de regionale commissies bedoeld in artikel 12, zesde lid is een inbreng van de betrokken overheden mogelijk, waar zulks noodzakelijk blijkt. Daarom worden twee zetels vrijgehouden voor bestuurlijke vertegenwoordigers uit de twee belangrijkste havenregio's: de Rijn en Maasmond en het Noordzeekanaalgebied. De vertegenwoordiging van het bedrijfsleven zal bestaan uit vertegenwoordigers benoemd op voordracht van de twee grootste centrale werknemersorganisaties en uit landelijke vertegenwoordigers van de belangrijkste sectoren van het havenbedrijfsleven, waaronder de zeescheepvaart, het inlandtransport, het dienstverlenend bedrijfsleven (twee vertegenwoordigers), het verladend bedrijfsleven en de zeehavenindustrie, benoemd op voordracht van ondernemingsorganisaties. De vertegenwoordiging van het Rijk zal worden samengesteld uit vertegenwoordigers van de ministeries die nauw betrokken zijn bij de zeehavenaangelegenheden. De vertegenwoordiging van de onderscheidene ministeries zal plaatsvinden op het niveau van directeur-generaal van departementsonderdelen.

Artikel 9

Desgewenst kan de raad een instructie voor de secretaris vaststellen. De raad kan ook voor de eigen werkwijze nadere regels vaststellen.

Artikel 10

Het is uiteraard onmogelijk alle organisaties op het gebied van het havenbedrijfsleven, gemeenten en andere openbare lichamen en de departementsonderdelen een vertegenwoordiging in de raad te verzekeren. De voorzitter kan personen die geen lid of plaatsvervangend lid zijn uitnodigen aan het overleg in de raad deel te nemen, zowel op grond van hun persoonlijke deskundigheid als gezien het belang van de instantie of organisatie die zij vertegenwoordigen.

Artikel 12

De raad kan commissies instellen om een bredere kring te betrekken bij de voorbereiding van het overleg in de raad of van een bepaald rapport.

Voor de overige havens stelt de raad in elk geval een commissie in. De commissie verenigt vertegenwoordigers van de dagelijkse besturen van gemeenten en andere openbare lichamen, die nauw bij het havenbeheer betrokken zijn. Via een vertegenwoordiger van deze commissie in de raad wordt ook een bestuurlijke inbreng van die zijde in de raad verzekerd.

De brede kring van belanghebbenden enerzijds en de noodzakelijkerwijs beperkte omvang van de raad anderzijds, maakt het nodig dat de raad – evenals de voorlopige raad – een commissie instelt voor de daarvoor in aanmerking komende vier zeehavenregio's (voor Eemsmond, het Noordzeekanaalgebied, de Rijn- en Maasmond en het Scheldebekken). In deze commissies zullen zitting hebben vertegenwoordigers van het regionale havenbedrijfsleven en van de dagelijkse besturen van de betrokken havenbeheerders, de belanghebbende gemeenten en regionale overheden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes